
NAPROSZCZENIE (1) *sb n*

a oraz końcowe e pochylone; teksty nie oznaczają ó.

sg N nąproszczenie. ◊ [L nąproszczeniu.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. naprościć.

Linia prosta: Directum – Naproszczenie. Calep 328a.

[Przen: Prawość:

Wyrażenie: »naproszczenie serca«: áby [człowiek] íprawował okrąg ziemie w práwofci y íprawiedliwości/ y w naprośczeniu sercá [in directione cordis] íąd íądził Leop Sap 9/3 (Linde s.v. naprościć).]

*Cf **NAPROŚCIĆ***

KCh